

ΚΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΗ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΘΕΩΣ
ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ

Ἐτησίᾳ διὰ μὲν τοὺς ἑνταυθα
κ. κ. συνδρομητὰς δρ. Ν. Δ. 12.
Ἐξαμηνιαία " " " " 6.
Διὰ τοὺς εἰς τὸ ἐξωτερικὸν φρ. 18.

«Πατὴρ καὶ μητὴρ καὶ τῶν ἄλλων προγόνων ἀπάντων τιμώτε-
ρόν ἐστιν ἢ πατὴρ καὶ σεμνότερον καὶ ἀγιώτερον.» (Πλάτων.).

Διὰ πᾶσαν εἰδοποίησιν μέχρι τῶν
δέκα στίχων δραχμὰς. 3.
Διατριβαὶ καὶ δικαστικαὶ καταχω-
ρίσεις κατ' ἀποκοπήν.

ΕΚΑΙΔΕΤΑΙ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

—0—

Παρακαλοῦνται οἱ καθυστεροῦντες τὴν
συνδρομὴν τοῦ «Κλίου» ν' ἀποτίσωσι
ταύτην καὶ μάλιστα ὅσοι πληρώνουσι καθ'
ἑξαμηνίαν διότι δύο σχεδὸν μῆνες ἀπὸ
τῆς ἐναρξέως τῆς δευτέρας ἑξαμηνίας
παρηλθόν.

ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΑ.

—0—

(Συνέχεια ἴδε ἠγοούμενον φύλλον).

Ἐρχόμενοι εἰς τὸ ζήτημα τῆς αἰτήσεως
τῆς Ἑλληνικῆς κυβερνήσεως, ὅπως παραχω-
ρηθῆ ἡ συναίνεσις τῆς Υ. Πύλης πρὸς συνο-
μολόγησιν ἐμπορικῆς συνθήκης μετὰ τῶν
παραδουναβίων Ἡγεμονῶν καὶ τῆς βραδύτη-
τος τῆς Υ. Πύλης εἰς τὸ ἀπαντῆσαι εἰς τὴν
αἴτησιν ταύτην παρατηροῦμεν ὅτι πολλὰ
ἐγράφησαν περὶ τοῦ ζητήματος τούτου. Αἱ
παραδουναβιοὶ Ἡγεμονεῖς ἠθέλησαν ἀφ' ἑ-
αυτῶν νὰ λάβωσι τὸ δικαίωμα τοῦ ἀναμι-
γνύεσθαι αὐτοβούλους εἰς τὸ διεθνὲς δίκαιον,
ἀλλὰ δὲν ἐπέτυχον τοῦ ποθομένου. Αὐτὸ
ἔτι τὸ τῶν ἐμπορικῶν συνθηκῶν μετὰ τῶν
μεγάλων δυνάμεων ζήτημα μένει ἐκκενρὸς.
Ἄλλως δὲ τὸ ζήτημα τούτου δέον νὰ δια-
πραγματευθῆ μετὰ τῶν δύο κυβερνήσεων
τῆς Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, χωρὶς νὰ ἀνα-
μιχθῆ ὁ λαός. Ὅστε κακῶς ἐποίησαν προ-
νοῦμεν αἱ Ἀττικαὶ ἐφημερίδες, πραγμα-
τευθεῖσαι καὶ παραστήσασαι αὐτὸ τῷ λαῷ
εἰς τρόπον δυνάμενον νὰ διαταράξῃ τὴν με-
ταξὺ τῶν δύο λαῶν ἁρμονίαν.

Τελευτώντες λέγομεν ὅτι ἡ Υ. Πύλη ἀν-
ταποδίδουσα τὰ αὐτὰ τῇ φίλᾳ φρονούσῃ
ἡμῖν Ἑλλάδι καὶ τὴν διατήρησιν τῶν φιλι-
κῶν τούτων σχεδίων ἐπιδιώκουσα, ἐπιθυμεῖ
θεαίως τὴν ἐξομάλυνσιν τοιοῦτων μικρῶν
ζητημάτων, ἀλλ' ἠναγκάσθη κατὰ πᾶσαν
πιθανότητα νὰ ἀναβάλλῃ εἰς εὐθετώτερον
καιρὸν τὴν ἐξομάλυνσιν αὐτῶν ἕνεκα τῶν
πολλῶν περισπασμῶν, ὑφ' ὧν περικυκλοῦται
σήμερον. Νομίζομεν δὲ ὅτι τὰ Ἀττικὰ φύλλα
δφείλουσι νὰ μὴ μεγεθύνωσι ζητήματα μι-
κρᾶς σημασίας, λαμβάνοντα αὐτὰ ὡς ἀφορ-

μὴν αἰτιάσεων, καθότι αἱ Ὀθωμανικαὶ ἐφη-
μερίδες ἀπὸ πολλοῦ ἤδη ἔρριψαν εἰς λήθη
τὴν διαγωγὴν τοῦ Μωρέως ἀπὸ τῆς ἐποχῆς
τοῦ Κριμαϊκοῦ πολέμου μέχρι τοῦ τέλους
τῶν Κρητικῶν ἔαν δὲ ληθῆ ὑπ' ὄψιν τὸ ση-
μεῖον τοῦτο, δὲν εἶναι ἄρα γε πρέπον νὰ
ἐκληρωθῶσι τοιαῦτα γεγονότα ὡς ζητήματα
μικροῦ λόγου καὶ ἀνάξια νὰ λαμβάνωσι χα-
ρακτῆρα σπουδαιότητος.»

Ὁ δὲ «Ἀνατολικὸς Ἀστὴρ» τὰ ἐξῆς.

«Ὅπωςδήποτε ὅμως ἡ Σ. Κυβέρνησις δὲν
ἔχει λόγους ν' ἀμφιβάλλῃ εἰς τὸ ἐφεξῆς πε-
ρὶ τῆς εἰλικρινοῦς πρὸς αὐτὴν ἀφοσιώσεως
τοῦ Ἑλληνικοῦ στοιχείου, καὶ τῆς ὑπὲρ αὐ-
τῆς συμπράξεως αὐτοῦ ἐν ὧρα κρίσεως, ἂν
ἔχι δι' ἄλλο, τοῦλάχιστον διότι τοῦτο μᾶς
ὑπαγορεύει τὸ ἴδιον ἡμῶν συμφέρον.»

Τὸ 1870 διαφέρει πολὺ τοῦ 1854 ὡς
πρὸς τὸ φρόνημα καὶ τὰς πολιτικὰς σκέψεις
οὐ μόνον ἡμῶν τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ Ἑλλή-
νων, ἀλλὰ καὶ αὐτῶν τῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ
Βασιλείου.

Ἡρῆλθεν ὁ καιρὸς τῶν ὀνειροπολημάτων,
οὐδὲ ἀνάγκη ἔχομεν Μοσχοβιτικοῦ μορ-
φίου ἕνεκα μωρῶν καὶ παιδαριωδῶν ἀγρυ-
πνιῶν.

Ὅτε ὁ Γεώργιος Α' τῶν Ἑλλήνων ἐπι-
θυμεῖ ἢ τοῦλάχιστον ὀφείλει νὰ ἐπιθυμῆ ἀ-
κραιφνέστερον γείτονα καὶ μετριοφρονέστε-
ρον οὔτε ἡμεῖς, πιστὰ καὶ ἀφωσιωμένα τέ-
κνα Κυβερνήσεως πατριῆς, ἔχομεν λόγους ν'
ἀπομακρυνθῶμεν τῶν ἐλπίδων ὅτι, ἔσον οὔ-
πω Ἕλληνες καὶ Ὀθωμανοὶ ἐπὶ μάλλον
συνδεδεμένοι καὶ ἀνεπτυγμένοι θὰ ὦσιν ἱκα-
νοὶ νὰ εἰπωσι τῇ εὐρωπαϊκῇ διπλωματίᾳ.
Ἦδὴ θέλομεν καὶ δυνάμεθα νὰ σκεφθῶ-
μεν μόνοι περὶ τῆς προόδου καὶ τῆς εὐη-
μερίας ἡμῶν!

Ἐν διατριβῇ δὲ πρὸς τὸν «Νεολό-
γον Ἀθηνῶν» ἀναφέρονται τὰ ἐξῆς.

«Ὅπως ἢ διάλυσιν τῆς Ὀθωμανικῆς αὐτο-
κρατορίας θὰ παράσχῃ εἰς τὸν κόσμον τὸ
οἰκτρότατον τῶν θεσμάτων, ἐν ᾧ ἢ μὲν Ἀ-
νατολὴ θὰ καταποθῆ ὑπὸ τοῦ πανσλαβισ-
μοῦ, οἱ δὲ Ἕλληνες, ἐξαφανιζόμενοι ἐν μὲν
τῇ Εὐρώπῃ ὑπὸ τοῦ σλαβικοῦ λαίλαπος, ἐν
δὲ τῇ Ἀσίᾳ ὑπὸ τῆς ἐξογκωθησομένης Τουρ-
κικῆς ἀποκτηνώσεως, θέλουσιν ἐκλείψει ὄλο-

τελῶς ἐκ τῆς χορείας τῶν ἐθνῶν προσέτι
δὲ ἡ λοιπὴ Εὐρώπη θὰ στενάξῃ γοερῶς ὑπὸ
τὴν πίεσιν τῆς θελήσεως ἀδαμάστου ἰσχυροῦ.
Πρὸς ἀποσβῆσιν ἄρα τηλικούτων συμφορῶν,
τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ὀφείλει, ἀγωνιζόμενον
τὸν ὑπὲρ πάντων ἀγῶνα, νὰ κηρυχθῆ κατὰ
τὸ δυνατὸν εἰλικρινέστατος πρόμαχος τῆς
τουρκικῆς ἀκεραιότητος. Ἄληθως συμπά-
σχει εἰς τὰ δεινὰ τῶν ἑαυτοῦ ὁμογενῶν ὁ
Ἑλληνικὸς λαός, συναισθάνεται δὲ καὶ τὴν
ἀνάγκην τοπικῆς ἐπεκτάσεως, ὅπως ἀνα-
πτύξῃ τὰς δυνάμεις αὐτοῦ καὶ καταστῆ κέν-
τρον εὐρυτέρης ἐνεργείας· ἀλλ' ὅμως στέργει
τὸ παρὸν, ὑπέικων εἰς τὰς ἐπιβολὰς τῶν πε-
ριστάσεων, καὶ θυσιάζει τὸ ἀμφίβολον συμ-
φέρον τῆς στιγμῆς, ἀπέναντι τῶν ἱερωτάτων
συμφερόντων τοῦ ἑλληνισμοῦ καὶ τοῦ μέλ-
λοντος ἐθνικοῦ μεγαλείου. Ὑπὸ τὸ σκῆπτρον
τοῦ Σουλτάνου καὶ τὴν ἐπιρροὴν τοῦ Ἑλλη-
νικοῦ ἐκπολιτισμοῦ, ἡ Ἑλληνικὴ φυλὴ ἀναπ-
τύσσεται καὶ προοδεύει καταπληκτικῶς, θὰ
ἀποκτήσῃ δὲ ἀναμφιβόλως καὶ πολιτικὴν ὑ-
περοχὴν ἐπὶ τῶν ἄλλων φυλῶν. Καθιερωμέ-
νης ἰσοπολιτείας, οἱ Ἕλληνες, κατὰ τὸ πλεῖ-
στον, θὰ κατὰσχωσι τὰ πολιτικὰ ἀξιώματα
καὶ τὴν δυνάμιν τῆς ἐξουσίας· τὸ δὲ Τουρ-
κικὸν στοιχεῖον, ἐξασθενοῦν καὶ παρακμάζον
βαθμηδῶν, θὰ ζητήσῃ τὴν πολιτικὴν αὐτοῦ
ὑπαρξίν ἐν τῇ συμπράξει μετὰ τοῦ Ἑλληνι-
κοῦ στοιχείου. Οὕτω δὲ οἱ πρόην ἀσπονδοὶ
ἐχθροὶ, Τοῦρκοι καὶ Ἕλληνες, θὰ ἀγωνισθῶσιν
ἀπὸ κοινοῦ κατὰ τῶν Σλάβων, ἀπαραλλά-
κτως ὅπως ἐν Αὐστρίᾳ σήμερον συναγωνίζον-
ται καθ' ὁμοίον ἐχθρῶν οἱ Οὐγγροὶ καὶ οἱ
Γερμανοὶ. Καταρρομένου δὲ τοῦ θρησκευτι-
κοῦ φανατισμοῦ καὶ τῶν κοινῶν συμφερόν-
των προφανεστέρων καθισταμένων, Τοῦρκοι
καὶ Ἕλληνες θέλουσιν αἰσθανθῆ ζωηρῶς τὸ
αἴσθημα τῆς ἀδελφότητος, ἢ δὲ ἱστορία θὰ
διδάξῃ αὐτοὺς ὅτι τὸ ἔθνος τῶν Ὀσμανλιδῶν,
κατὰ τὸ πλεῖστον, εἰσὶν Ἕλληνες, ἀνατρα-
φέντες ἐκουσίως, εἴτε βίᾳ, εἰς τὰ δόγματα
τοῦ Κορανίου. Διὰ τῶν εἰρημένων, ὑπέδειξα
τὰς σωτηρίους βάσεις, ἐπὶ τῶν ὁποίων τὸ
Ἑλληνικὸν ἔθνος πρέπει νὰ στηρίξῃ ἐν τῷ
μέλλοντι τὴν ἐξωτερικὴν αὐτοῦ πολιτικὴν.
Ἀνευδότης ὑποδεικνύουσα τῇ Ὑψηλῇ Πύλῃ
τὰ κοινὰ συμφέροντα ἡ Ἑλληνικὴ κυβέρνη-
σις θὰ συνδέσῃ μετὰ τὸν χρόνον σχέσεις συμ-
πράξεως καὶ εἰλικρινεστάτης φιλίας, ἐπισω-
τηρίᾳ τῆς Ἀνατολῆς καὶ ἐπ' ἀγαθῷ ἡμῶν

τε και των ομοφύλων εν Τουρκία. Αδύνατον δὲ ἐπι τέλους καὶ τὰ ἔθνη τῆς Εὐρώπης, ἐμπνεόμενα ὑπὸ τοῦ δικαίου, τοῦ συμφέροντος καὶ τῆς φιλανθρωπίας, νὰ μὴ προστατεύσωσι τοιαύτην πολιτικὴν, ἥτις σώζει ἀπὸ μεγάλων συμφορῶν τὴν Εὐρώπην ὁλόκληρον, καταπαύει δὲ καὶ τὸν πόλεμον τῆς φυλετικῆς ἐξοντώσεως, ὃν τέως ἐξήσκουν ἀπανθρώπως οἱ ἐξεγειρόμενοι κατὰ τῆς τουρκικῆς δεσποτείας.

Ἄλλ' ὅπως τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος αἰσθανθῆ ταχέως τὰ ἀγαθὰ ἀποτελέσματα τοιαύτης ἐξωτερικῆς πολιτικῆς, συγχρόνως γὰρ παρασκευάσῃ ἐπαρκῶς τὴν στρατιωτικὴν του δύναμιν, δι' ἧς θὰ δυνηθῆ νὰ παραστῆ εὐπρόσωπον ἐν ὧρα ἐκτάκτων γεγονότων, νὰ ἐμπνεύσῃ τὸν σεβασμὸν εἰς τὰ λοιπὰ ἔθνη, καὶ ἐπισύρον τὴν ὑπόληψιν τῶν Τούρκων, νὰ προστατεύσῃ τὰ συμφέροντα καὶ τὰ δικαιώματα τῶν ὑποδούλων Ἑλλήνων.

(ἔπεται συνέχεια.)

ΕΠΙΣΚΟΠΙΚΑ

—ο—

Ὡς ἐν τῷ προλαβόντι φύλλῳ ἀνεφέραμεν, ἡ τοῦ εἰδικοῦ δικαστηρίου Α'. συνεδρίασις ἐγένετο τῆ 26 Ἰανουαρίου.

Ἐν αὐτῇ, πλήρους ἄντος τοῦ δικαστηρίου, παρόντων τῶν τῆς Βουλῆς εἰσαγγελέων, τῶν κατηγορουμένων πάντων, ἐκτὸς τοῦ ἀρχιεπισκόπου Μεσσηνίας Ἀργυριάδου ὃν ἀσθενοῦντα ἀντεπροσώπευεν ὁ κ. Ῥοντήρης, καὶ τῶν συνηγῶρων αὐτῶν, ἐγένετο τῆς πολυκρότου δίκης ἡ ἐναρξίς.

Ὁ κ. Βουλπιώτης ἀνέγνω τὴν κατηγορίαν, προσήγαγεν 409 μάρτυρας καὶ παρεκάλεσε νὰ ἐκφωνηθῶσι τὰ ὄνόματά των. Ἐπειδὴ δὲ τινες αὐτῶν δὲν ἦσαν παρόντες, ὁ πρόεδρος κ. Βάλδος ἠρώτησεν ἂν ὑπάρχῃ ἐνστάσις περὶ τούτου ἐκ μέρους τῆς ὑπερασπίσεως. Ἐπειδὴ δὲ αὕτη παρητήθη τῆς ἐναστάσεως, ἡ δίκη προὐχώρησε, διαταχθείσης τῆς διὰ βίας προσαγωγῆς τῶν λιπομαρτύρων.

Ὁ συνήγορος τοῦ κατηγορουμένου Ν. Πετρή ὑποστηρίζει τὴν διαίρεσιν τῆς δίκης· ὁ Κόκκινος συνήγορος τοῦ τῆς Κεφαλληνίας ἀρχιεπισκόπου Σπυρίδωνος ὑποστηρίζει εἰδικῶς τὴν ἀναρμοδιότητα τοῦ δικαστηρίου, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς κατηγορουμένους ἀρχιερεῖς· ὁ Κοιδᾶς καὶ ὁ Ἡλιόπουλος συνήγοροι τοῦ Πατρῶν ὑποστηρίζουσι τοὺς προαλησαντας. Ὁ δὲ Διαμαντόπουλος συνήγορος τοῦ Βαλασσοπούλου φέρει ἐνστάσιν περὶ γενικῆς ἀναρμοδιότητος καὶ ἀκυρώσεως τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων, καὶ, ἐξακολουθήσας ὑποστηρίζει ὅτι ἡ βουλὴ παρηνόμησε, παραπέμφασα αὐτοσχεδίως τοὺς ὑπουργοὺς εἰς κατηγορίαν. ὁ Πρόεδρος εἶπεν ὅτι ἡ βουλὴ ἠκολούθησε τοὺς τύπους· ὁ δὲ Ῥοντήρης ἀντιπρόσωπος τοῦ Μεσσηνίας συντάσσεται μετὰ τῶν ἐνστάσεων. Ἀνιλλαγέντων δέ τινων λόγων μεταξὺ Διαμαντοπούλου καὶ Φιλήμονος εἰσαγγελέως, διεκόπη ἡ συνεδρίασις περὶ τὴν 5 μ. μ.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἡμέραν Β'. συνεδρίασεως γενομένης, ὁ Τυπάλδος συνήγορος τοῦ Βαλασσοπούλου ὑπεστήριξε τὴν ἀκύρωσιν τοῦ ἐντάλματος τῆς συλλήψεως καὶ τῶν μέχρι τοῦδε γενομένων ὡς ἐκνόμων· ὁ δὲ λόγος αὐτοῦ ἦτο καὶ μικρὸς καὶ ὤρσιος, ἐ-

λέγχων βαθείας ἐπιστημονικῆς γνώσεως καὶ ῥητορικῆν δεινότητα. Εἰς τοὺς συνηγῶρους Διαμαντόπουλον καὶ Τυπάλδον ἀπήντησεν ὁ εἰσαγγελεὺς Φιλήμων ἀποκρούσας τὸ ζήτημα τῆς γενικῆς ἀναρμοδιότητος, ἡ δὲ Βαλασμάκης ὑπεστήριξε μόνον ὅτι καὶ οἱ συνεργοὶ τῶν Ὑπουργῶν πρέπει νὰ δικασθῶσιν ἐνώπιον τοῦ αὐτοῦ δικαστηρίου.

Ἐν τῇ Γ'. συνεδριάσει γενομένη τῆ 27 Ἰανουαρίου ὁ Καμπᾶς συνήγορος τῶν Πατρῶν ὑποβάλλει εἰς τὸ δικαστήριον πιστοποιητικὸν Ἰατρῶν βεβαιούντων ὅτι οὗτος ἀσθενεῖ. Τοῦ δικαστηρίου λοιπὸν παραδεχθέντος τοῦτο, ἐξακολουθεῖ ἡ δίκη.

Ὁ εἰσαγγελεὺς Μυρομαρᾶς ἀντικρούει ἐν γένει τὰς ἐνστάσεις τῶν συνηγῶρων καὶ ὑποστηρίζει ὅτι τὸ δικαστήριον ἐν γένει εἶναι ἀρμόδιον, καὶ ὅτι ἡ βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ κατηγορεῖν, τοῦ ἀνακρίνειν καὶ τοῦ προφυλακίζειν. Γενομένης δὲ μικρᾶς διακοπῆς, ὁ κ. Μελισσοῦργος συνήγορος τοῦ Βαλασσοπούλου ὑποστηρίζει ὅτι ἡ βουλὴ ἔπραξεν ὅ,τι ἔπραξεν ὑπὸ πάθους, ἅτε ἔχουσα ἐνώπιόν της πολιτικοὺς ἀντιπάλους, χωρὶς νὰ σκεφθῆ ὅτι οὐδὲν παράδοξον αὐριον νὰ καθήσων ἐν τῇ θέσει ταύτῃ ἀδίκως ἴσως καὶ οἱ σήμερον κατήγοροι. Ὁ Διαμαντόπουλος ἀντικρούων τὸν χαρακτηρισμὸν τῆς ἐκδίαςσεως, λέγει ὅτι δὲν ἦτο δυνατόν νὰ μεταχειρισθῆ ὁ ὑπουργὸς βιαιοπραγίας, καὶ ὅτι ἡ βουλὴ ἵνα καλύψῃ παραβάσεις τοῦ νόμου, ἠθέλησε νὰ ξεσχίσῃ πάντα νόμον. Ὁ Ζέρμας περιορίζεται εἰς τὸ ζήτημα τῆς εἰδικῆς ἀναρμοδιότητος, ἀφίνων κατὰ μέρος τὸ ἂν καλῶς ἢ κακῶς ἔτραξεν ἡ βουλὴ ἀνακρίνασα ἢ προφυλακίσασα ἢ παραπέμφασα ὑποστηρίζει δὲ ὅτι κακῶς ἔπραξε παραπέμφασα ἰδιώτας, ὁ δὲ Ἡλιόπουλος ὑποστηρίζει τὴν διαίρεσιν τῆς δίκης ὅσον ἀφορᾷ εἰς τοὺς ἐπισκόπους. Περὶ ὧραν δὲ 4 1/2 διαλύεται ἡ συνεδρίασις, ἀφοῦ ἐδήλωσεν ὁ πρόεδρος ὅτι τὴν ἐπομένον ἡμέραν τὸ δικαστήριον δὲν ἐμελλε νὰ συνεδριάσῃ.

ΔΙΑΦΟΡΑ

Ἡ κλήρωσις τῶν στρατευσίμων τοῦ δήμου Ἐρμουπόλεως γενήσεται τὴν προσεχῆ Κυριακῆν ἐν τῷ Δημαρχεῖῳ. Εἴκοσι δὲ καὶ τρεῖς τοιοῦτους κληρούχους θέλει παράσχει ἐφέτος ὁ δῆμος Ἐρμουπόλεως. Ἐπιτροπὴ τῶν ἐπὶ τῆς κληρώσεως ἐνστάσεων διορίσθησαν οἱ κ. Ζ. Βούρος πρόεδρος τοῦ δημοτ. Συμβουλίου καὶ οἱ κ. Βέλτζος καὶ Γ. Βουτζινᾶς δημοτικοὶ σύμβουλοι.

Ἐν τῷ πρὸ ἡμερῶν ὑπὸ τοῦ Δημοτικοῦ συμβουλίου προϋπολογισμῷ τοῦ δήμου Ἐρμουπόλεως ἐνεγράφησαν δραχμαὶ 50 χιλιάδες πρὸς ἀνέγερσιν Πακτωτηρίου, 35 χιλιάδες πρὸς ἀνέγερσιν δύο δημοτικῶν σχολείων, 25 χιλιάδες πρὸς κατασκευὴν πεζοδρομίων καὶ ὁχετῶν, 15 χιλ. πρὸς κατασκευὴν πλατειῶν, 30 χιλ. πρὸς οἰκοδομήσιν ἀποθηκῶν ἐν τῷ ναυπηγεῖῳ, 4 χιλ. πρὸς κατασκευὴν ἀποβάθρας παρὰ τὸ Ναυπηγεῖον, 12 χιλ. πρὸς ἀνέγερσιν τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως, 50 χιλ. πρὸς κατασκευὴν τῆς ἀπὸ τοῦ ἰχθυοπωλείου καὶ πέραν παραλίας ὁδοῦ καὶ 100 χιλ. πρὸς ἀνέγερσιν μέρους τῶν ἐν τῇ Πλατείᾳ Λεωτσάκου ἀνεγειρουμένων ἀρχείων.

Ἐκ τοῦ δικαστηρίου Σύρου μετετέ-

θησαν, ὡς καὶ ἄλλοτε ἐγράψαμεν, εἰς Κέρκυραν μὲν ὁ Πρόεδρος κ. Εὐκλείδης, εἰς Ἀθήνας δὲ οἱ δικασταὶ κ. Χωματιανὸς καὶ Βουλπιώτης. Ἀντὶ δὲ τούτων μετετέθησαν εἰς τὸ ἐνταῦθα δικαστήριον ὁ πρόεδρος τῶν ἐν Κερκύρα πρωτοδικῶν κ. Παπαδόπουλος καὶ οἱ δικασταὶ κ. Δραγούμης καὶ Λυκούδης, ὁ μὲν ἐξ Ἀθηνῶν ὁ δὲ ἐκ Ναυπλίου.

Ἐκτὸς τοῦ κ. Λυκούδη, ὅστις ἠναγκάσθη νὰ παραμείνῃ μικρὸν ἐν Ἀθήναις, καθ' ἕ μάρτυς ἐν τῇ τῶν ἐπισκοπικῶν δίκῃ, οἱ λοιποὶ κύριοι ἀφικόμενοι πρὸ ἡμερῶν ἐνταῦθα, ἀνέλαβον τὰ καθήκοντά των. Ἐπανελθόντος δὲ ἐξ Ἀθηνῶν ἔνθα διέμεινεν ἐπ' ὀλίγον ἐν ἀδείᾳ, καὶ τοῦ ἀντεισαγγελέως κ. Σαπουντζάκη καὶ ἀναλαβόντος τὰ καθήκοντά του, τὸ προσωπικὸν τοῦ τε δικαστηρίου καὶ τῆς εἰσαγγελίας Σύρου ὑπάρχει πληρέστατον.

Συσταθέντος καὶ αὐθις δικαίως ὑγειονομείου ἐν τῇ ἡμετέρᾳ πόλει, διορίσθη ὑγεινός ὁ τέως οἰκονομικὸς ἐφορος κ. Α. Ζώρας. Ἐφορος δ' αὐτῷ διορίσθη ὁ κ. Μαυρίκος.

Διευθυντῆς τοῦ μηχανικοῦ Κυκλάδων διορίσθη ὁ λοχαγὸς κ. Α. Ρίζος καὶ ἄλλοτε διατελέσας τοιοῦτος.

Αἱ ἀπόκρεω ἐν τῇ πόλει ἡμῶν δὲν ἔχουσιν ἐφέτος τὴν συνήθη ζωρότητα ὡς ἐκ τῆς ἐπικρατούσης παρὰ τῇ λαθ' ἀναργυρίας. Ἄλλ' ὅμως δὲν λείπεται δὲ καὶ παντελῶς μικραὶ τινες τῷ Διονύσῳ, ἀρκετὰ εὐλαβεῖς, ἂν οὐχὶ ἐκατόμβαι, ἀλλὰ τοῦλάχιστον θυσίαι, χάριν τῆς ἱεράς αὐτοῦ μνήμης.

Τὴν παρελθούσαν ἐξδομάδα βυρσοδέψης τις ἐτραυματίσας καιρίως διὰ μαχαίρας γυναϊκά τινα τῶν καταλυμάτων, ἀλλ' ὁ τραυματίσας συνελήθη.

Ἀπὸ τῆς ἐν τῷ καταστήματι τοῦ κ. Χατζηγιάννη σπουδαίας κλοπῆς τοῦ 1868, δὲν εἶχε συμβῆ τοιαύτη ἐν Ἐρμουπόλει. Χθὲς ὅμως τὸ πρῶτ' εὐρέθη ἀνοικτὴ ἡ θύρα τοῦ ἐνταῦθα Πρακτορείου τοῦ Αὐστριακοῦ Λόυδ καὶ εἶχεν ἀφαιρεθῆ μέρος χρημάτων ἐκ τοῦ ἐν τῷ γραφεῖῳ ἐρμαρίου καὶ μέρος ἐκ τινος χρηματοκιβωτίου, ὃ ἠνεώχθη διὰ τῆς κλειδῆς του, ἐν τῷ ἐρμαρίῳ ἀτυχῶς κλεισμένης. Τὸ ποσὸν τῶν ἀφαιρεθέντων χρημάτων, ὃν τὸ πλεῖστον ἀνήκει εἰς τὸν ἀρχαῖον τῆς εταιρίας ὑπάλληλον κ. Σ. Βιτάλην, ὑπερβαίνει τὰς 40 χιλιάδας δραχμῶν, ἡ δὲ κλοπὴ ἐγένετο, ὡς φαίνεται, ἐνδοθεν, διότι τὰ κλεῖθρα εἶναι ἀκέραια, ῥήξεως δὲ σημεῖα δὲν φαίνονται. Ὑποψία ἐν τούτοις ὑπάρχει μήπως ἐγένετο ἐξωθεν, ὑπερ ἡμεῖς μὴ παραδεχόμενοι τὴν ὑπαρξίν τοῦ θαυματουργοῦ σιδηροχόρτου, ἀποκρούομεν. Μᾶλλον δ' ὁ κλέπτης ἔλαθεν ἀφ' ἐσπέρας ἐγκλεισθεὶς ἐν τῷ καταστήματι. Ἐν τούτοις ἡ εἰσαγγελία, ἧς νῦν οἱ προϊστάμενοι εἶναι ἄνδρες καὶ ἰκανοὶ καὶ δραστήριοι, ἔλαβον πάντα τὰ μέτρα πρὸς ἀνακάλυψιν τῶν ἐγκληματιῶν. Ἐπινοίας δ' ὡς ἐμάθομεν, ὑπαρχούσης ἐπὶ τινος ἐξ Ἀλεξανδρείας ἀφικθέντος ἐνταῦθα (τυγχάνουσι δὲ τῶν Ἀλεξανδρινῶν τινες ἐξοχίαι περὶ τὴν κλεπτικὴν) καὶ εἰς Ἄνδρον μεταβάντος, ἐνηργήθησαν τηλεγραφικῶς τὰ δέοντα.

Ὁ ἐξ Ἀθηνῶν ἀξιόλογος νέος Ἀθανάσιος Λαδόπουλος, ἐμνηστεύσατο τὴν πολλὰς χάρισι κεκοσμημένην θυγατέρα τοῦ ἀξιότιμου συμπολίτου ἡμῶν Λουκά Κορέση, κ. Αἰκατερίνην. Ὁ «Ἥλιος» εὐχεται τοῖς μνηστευθεῖσι ταχεῖαν στέψιν.

Εἰς τὴν «Ἐξέγερσιν» ἀπήντησεν ὁ «Ἥλιος» καὶ πρὸ ἄλλων, καθ' ὃ σύστημα αὐ-

τῆ προέτεινεν, εἰς συζήτησιν αὐτὸν προκαλέσσα. Ὁ συντάκτης ὅμως τῆς «Ἐξεγέρσεως» μὴ δυνάμενος, ὡς ἦν ἐπόμενον, νὰ ἀπαντήσῃ, ὑπὸ τῆς ἀληθείας ἐλεγχόμενος, ἤρξατο τὴν συνήθη αὐτῷ τακτικῇ. Καὶ εἰς μὲν τὰς προχθεσινὰς αὐτοῦ ἕβρεις καὶ τὸ ἀστεῖον ὕφος ἢ μετέρχεται πρὸς ἡμᾶς, οὐδεμίαν ἠθέλομεν δώσει προσοχὴν, ἀφίνοντες ἕκαστον νὰ πράττῃ τὸ ἔργον του, τὴν δὲ κοινωνίαν νὰ τὸν κρίνῃ· ἐπειδὴ ὅμως ὁ τῆς «Ἐξεγέρσεως» συντάκτης παρεξηγῶν τὴν ἄχρι τοῦδε πρὸς αὐτὸν σιωπὴν ἐμοῦ τε καὶ τῶν ἀδελφῶν μου μετὰ τὸν βδελυρὸν λίβελλον, ὃν πρὸ τινῶν μηνῶν ἐξεβρασε καθ' ἡμῶν, οὐ μόνον ἤρξατο καὶ αὐθις θρασυόμενος, ἀλλὰ καὶ εἰς ἐκείνον καὶ ἤδη ἀναφέρεται ὡς εἰς ἐπίσημον κώδικα τῆς αὐτοῦ ὑβρεολογίας, ἀντὶ πάσης ἄλλης ἀπαιτήσεως καταμνησόμενος αὐτὸν ἐπ' ἐκείνῳ εἰς τὴν Βίσαγγελίαν.

— Καὶ κατὰ τὰς παρελθούσας ἐβδομιάδας πάλιν εἶχομεν ἐν τῇ πόλει ἡμῶν ἐμπορικὰ δυστυχήματα. Ἐπτώχευσαν οἱ ἔμποροι κ. Δ. Ἀνδρόνικος καὶ Κ. Παναγόπουλος.

— Χθὲς ἐπεσκέφθη τὸ Γυμνάσιον ὃ ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἐν μακαρίᾳ τῇ λήξει ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξάνδρου ἀναπληρωτῆς αὐτοῦ ἅγιος Ξάνθης κ. Διονύσιος.

— Ἐν τῇ τελεσθείσῃ ἐνταῦθα πανηγύρει τῶν τριῶν Ἱεραρχῶν τὸν συνήθη λόγον ἐξεφώνησεν ὁ διευθυντῆς τῆς Ἱερατικῆς σχολῆς κ. Μεθόδιος.

— Μετὰ τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Θεοφάνους ὡς δεξιῦ Ἱεροψάλτου ἐν τῷ ἐνταῦθα ναῷ τῆς Κοιμήσεως ἐγράψαμεν, ὅτι ἂν ἤθελε διορισθῆ ἀριστερὸς καὶ ὁ κ. Εὐάγγελος Χ. Κωνσταντίνου ἤθελεν ἐπέλθει ἐν μὲν τῷ ναῷ εὐκοσμία, ἡσυχία δὲ μεταξὺ τῶν ἐνοριτῶν, οἵτινες ἀπὸ τινος εὗρισκοντο εἰς ἀδικήτους ἔριδας καὶ περιήρχοντο πολλάκις εἰς λόγους ἐν αὐτῷ τῷ ἱερῷ τοῦ Θεοῦ τεμένει. Τῷ ὄντι διορισθέντος καὶ τοῦ κ. Εὐαγγέλου Κωνσταντίνου γενικὴ σχεδὸν ἐπῆλθεν ἀρμονία μεταξὺ τῶν ἐνοριτῶν, πλεῖστον δὲ μέρος αὐτῶν παρεκάλεσαν ἡμᾶς νὰ δημοσιεύσωμεν τὰς εὐχαριστίας αὐτῶν πρὸς τὸν ἔφορον τοῦ Ναοῦ κ. Θεόδ. Σύψωμον, ὅστις, τῇ συστάσει πολλῶν ἀξιολόγων τῆς ἐνορίας μελῶν, συνέτελεσε τὰ μέγιστα πρὸς τοὺς ἀνωτέρω διορισμοὺς καὶ τὴν ἐπελθοῦσαν εὐταξίαν.

— Πρὸ ἡμερῶν διατοίθει ἐνταῦθα ὁ νεαρὸς δῆμαρχος Χαλκιδῆων κ. Ἡρακλῆς Γαζέπης· κατ' αὐτὰς δ' ἀφίκοντο ὁ ἄρτι ἐκλεχθεὶς δῆμαρχος Κορωνίδος τῆς Νάξου κ. Κωνσταντινίδης καὶ οἱ βουλευταὶ Νάξου κ. Μυκόνιος καὶ Δαμίας.

— Τὸ παρελθὸν Σάββατον δικασθέντες ἐνταῦθα οἱ ἐπὶ ἐπεμβάσει εἰς τὰς τελευταίας δημοτ. ἐκλογὰς τῆς Κορωνίδος Νάξου κατηγορούμενοι σφαιριδοῦται ἠθωώθησαν.

— Καὶ οἱ ἐπὶ δωροδοκίᾳ κατὰ τὴν βουλευτικὴν ἐκλογὴν Λευκάδος κατηγορούμενοι ἠθωώθησαν ὡς ἀναφέρουσιν αἱ ἐφημερίδες.

— Καὶ ὁ κ. Σ. Λογιωτατίδης συντάκτης τοῦ «Λαοῦ» ἐγκληθεὶς αὐτεπαγγέλτως ὑπὸ τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐν Ἀθήναις Ἐφετῶν ἐπὶ τοῖς περὶ Φαναριωτῶν γραφεῖσιν, ἠθωώθη παρὰ τῶν ἐν Ἀθήναις Πλημμελειοδικῶν.

— Κατὰ τηλεγραφικὴν ἐξ Ἀθηνῶν εἶδθησιν τὸ εἰδικὸν δικατήριον ἀπορρίψαν τὰς περὶ ἀναρμοδιότητος ἐνστάσεις τῆς ὑπερασπίσεως, προβαίνει εἰς τὴν δίκην.

— Ὁ ἀξιόλογος γραμματεὺς τῶν ἐν Ἀθῆναις Πρωτοδικῶν κ. Κ. Ἀργυρόπουλος, ὅστις εἶχε μετατεθῆ ὡς τοιοῦτος εἰς τὸ δικαστήριον Κερκύρας, διορίσθη ἐπαξίως γραμματεὺς β'. τάξεως ἐν τῷ Ὑπουργεῖῳ τῆς Δικαιοσύνης.

— Ἀφίκετο ἐνταῦθα ὁ ἀξιότιμος κ. Γεώργιος Θεαρμισιώτης ἀνθυποπολιάρχος τοῦ πολεμικοῦ ναυτικοῦ, διορισθεὶς ἐπὶ τῆς ἐνταῦθα σταθμευούσης πολεμικῆς ἀτμομηολίας «ἡ Σύρος».

— Ἡ ἐνταῦθα ἐργολαβία τοῦ θεάτρου ἠναγκάσθη νὰ διακόψῃ τὰς ἐν αὐτῷ μελοδραματικὰς παραστάσεις, ἀρκετὰς μέχρι τοῦδε χιλιάδας δραχμῶν ζημιωθεῖσα.

— Ἡ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐκδιδομένη βουλγαρικὴ ἐφημερὶς «Λιὼν» (Внѣ) ἐπαύθη διὰ παντὸς ὑπὸ τοῦ γραφεῖου τοῦ Τύπου.

— Ἐν Βιέννῃ διοργανώθη ὑπὸ φιλανθρωπῶν ἀνδρῶν μουσικὴ συμφωνία πρὸς ὄφελος τῶν Ἐρζεγοβινῶν προσφύγων. Ὁ βαρὼν Σίνας, ὁ πρίγκηψ Ὑψηλάντης καὶ ὁ Κ. Γ. Μαυροκορδάτος προσήνεγκον ἀνὰ 100 φλωρίνια.

— Ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀνταποκριτῆς τοῦ «Χρόνου» ἀνήγγειλε τηλεγραφικῶς ὅτι «ὁ Σουλτάνος κτήτωρ Τουρκικῶν χρεωγράφων ἀξίας ὀκτὼ ἑκατομμυρίων λιρῶν, ἀπήτησε καὶ ἐπέτυχε νὰ πληρωθῶσιν εἰς αὐτὸν οἱ τόκοι, οὐχὶ ἠλατωμένοι κατὰ τὸ ἡμισυ, ἀλλ' ἀκέραιοι». Ἀγνοοῦμεν κατὰ πόσον εἶναι ἀληθὴς ἡ εἰδησις αὕτη· ἐν Εὐρώπῃ ὅμως προὔξενεσι λίαν δυσάρεστον ἐντύπωσιν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ

Τουρκία. Αἱ διὰ τοῦ τελευταίου τῆς Βιέννης ταχυδρομείου κομισθεῖσαι Εὐρωπαϊκαὶ ἐφημερίδες δημοσιεύουσι τὸ κείμενον τοῦ πολυκοῦτου σχεδίου τοῦ κόμητος Ἀνδράσση, τοῦ ὁποῦ οἱ πέντε θεμελιώδεις ὅροι δημοκρινώθησαν προφορικῶς μόνον εἰς τὴν αυτοκρατορικὴν κυβέρνησιν, ἥτις καὶ ἀπεδέξατο αὐτοὺς ἔχοντας οὕτως.

«Ἐλευθερία θρησκευτικὴ πλήρης καὶ ἀκεραία.»

«Κατάργησις τοῦ συστήματος τῆς ἐκμίσσεως τῶν φόρων.»

«Νόμος ἐγγυώμενος ὅτι ἡ ἐκ τῶν ἀμέσων φόρων τῆς Βοσνίας καὶ τῆς Ἐρζεγοβίνης πρόσδοξ θέλει δαπανᾶσθαι πρὸς τὸ συμφέρον τῆς ἐπαρχίας ὑπὸ τὴν ἐξέλεξιν ὑπαλλήλων διοριζομένων κατὰ τὴν ἐννοίαν τοῦ φερμανίου τῆ 12 Δεκεμβρίου.»

«Σύστασις ἐπιτροπῆς εἰδικῆς, συγκεκριμένης ἐξ ἰσαριθμῶν μελῶν μουσουλμάνων καὶ χριστιανῶν πρὸς ἐπιτήρησιν τῆς ἐκτελέσεως τῶν ὑπὸ τῶν δυνάμεων προτεινομένων μεταρρυθμίσεων ὡς καὶ τῶν ἀνακηρυχθεισῶν διὰ τοῦ ἱραδὲ τῆς 3 Ὀκτωβρίου καὶ τῆς 12 Δεκεμβρίου.»

«Τέλος ἡ βελτίωσις τῆς ἀγρονομικῆς τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν καταστάσεως.»

Ἀγγλία. Ἐν τῇ Βουλῇ τῶν λόρδων, ὁ λόρδος Δέρβης διεκήρυξεν ὅτι ἠγνώνει ἂν ἡ ἐκ μέρους τῆς Πύλης ἀποδοχὴ τῶν προτάσεων τοῦ κόμητος Ἀνδράσση θὰ ἔχῃ ὡς ἀποτέλεσμα νὰ καταθέσῃ τὰ ὅπλα οἱ ἐπαναστάται· πιστεύει δ' ἐν πάσῃ περιπτώσει ὅτι ἡ ἐπανάστασις θέλει περισταλῆ ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε νὰ παύσῃ τοῦ νὰ ἔχῃ σημασίαν Εὐρωπαϊκῇ.

Ἀίγυπτος. Ἡ διπλωματικὴ ἀνταπόκρισις ἡ ἀφορῶσα εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν εἰς τὸν Κεδίβην τῆς Αἰγύπτου ἀνηκουσῶν μετοχῶν τῆς Σουεζείου διώρυγος ἀνεκοινώθη σήμερον εἰς τὸ Κοινοβούλιον. Ἡ Ἀγγλία δὲν ἐδέχθη τὴν παρὰ τοῦ Κεδίβου γενομένην προσφορὰν νὰ τῇ πωλήσῃ τὸ ἀναλογαῖον εἰς αὐτὸν ὡς ἰδρυτὴν. Ἀνακοίνωσις τοῦ Λόρδου Δέρβης λέγει ὅτι ἡ Ἀγγλία ἤθελε θεωρήσῃ ὡς παραβίσειν τοῦ φερμανίου τῆς Ὑψ. Πύλης, πᾶσαν πρᾶξιν τοῦ Κεδίβου δι' ἧς οὗτος ἤθελεν ἀπαλλοτριωθῆ, τῆς ἐξέλεξεως ἢ δ' εἰλεῖ νὰ ἐξασκή ἐπὶ τῆς διώρυγος. Ἡ Αὐστρία, Ἱταλία καὶ Γερμανία ἐνέκριναν εἰλικρινῶς τὴν ἀγορὰν ταύτην.

Ὁ κ. Δισαέλης καὶ ὁ λόρδος Δέρβης ἔλαβον τὸν λόγον, ὁ μὲν ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων, ὁ δὲ, ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Λόρδων, ὡπως ἐξηγήσῃσι τὴν πολιτικὴν τῆς κυβερνήσεως ἐν τοῖς παροῦσι πολιτικοῖς ζητήμασιν, ὧν σκοπὸς ἔστιν ἡ ἐξασφάλισις τῆς εἰρήνης. Αἱ ἀπαντήσεις εἰς τὸν βασιλικὸν λόγον ἐψηφίσθησαν.

Πρωσσία. Ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ συζητουμένου τοῦ ποινικοῦ Κώδικος, ὁ Βισμάρκ διεμαρτυρήθη κατὰ τῶν συκοφαντιῶν τοῦ τύπου, ἀμφισβητήσας τὴν ὑπαρξίν ἡμιεπισήμων ἐφημερίδων καὶ διακηρύξας ὅτι ἡ Γερμανία δὲν ἔχει κατακτητικὸν τι σχέδιον, ἀλλ' ὅτι ἀρκεῖται εἰς ὅ,τι ἤδη κέκτηται. Τὸ Κοινοβούλιον ἐνέκρινε τὸν νέον ποινικὸν νόμον ἐν τρίτῃ ἀναγνώσει.

Γαλλία. Περιορισμῶν τῶν ἐκλογῶν τῶν γερουσιαστῶν ἐξελέχθησαν 10 ῥιζοσπάται, 400 συντηρητικοὶ δημοκράται, 70 μοναρχικοὶ καὶ 41 βοναπαρτισταί. Ὑπολείπονται τὰ ἀποτελέσματα τῆς Γουαδελοῦπης, τῆς Μαρτινίκας, τῆς νήσου Réunion καὶ τῆς Γαλλικῆς Ἰνδίας ἅτινα θεθαίως ἔσονται ὑπὲρ τῶν δημοκρατικῶν. Γνωστὸν ὅτι ἡ συνέλευσις εἶχεν ἐκλέξει ὡς ἰσοβίους γερουσιαστὰς 8 ῥιζοσπάτας, 51 συντηρητικοὺς δημοκράτας καὶ 16 μοναρχικοὺς, ὧν εἰς ὁ de la Rochette ἀπεβίωσε πρὸ τινῶν ἡμερῶν. Τοιοῦτοτρόπως κατὰ τὸ σύνολον τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν ἀποτελεσμάτων ἡ Γαλλικὴ γερουσία ἀποτελεῖται ἐκ 18 ῥιζοσπαστῶν, 151 συντηρητικῶν δημοκρατικῶν, 85 μοναρχικῶν καὶ 41 βοναπαρτιστῶν τὸ ὅλον 295.

ΠΟΙΚΙΛΑ

Ἱστορικὸν μάθημα.

Χάριν τῶν ἀναγνωστῶν τοῦ «Ἠλίου» μεταφέρομεν εἰς τὰς στήλας αὐτοῦ ἐκ τῆς «Illustrazione universale» τοῦ Μιλάνου τὸ ἐπόμενον ἀρθρίδιον, ἐν ᾧ ἐκ τῆς ὑψώσεως καὶ καταπτώσεως τῶν ἐθνῶν καταρτίζεται τὸ εὐμετάβλητον καὶ ἡ ἀστάθεια τῶν ἐπιγείων πραγμάτων, καὶ ἡ ἀλήθεια τοῦ λέγοντος «Κύριος καθιστᾷ βασιλεῖς καὶ μεθιστᾷ, καὶ οὐκ ἔστιν ἐξουσία εἰμὴ ὑπὸ Θεοῦ τεταγμένη.»

Ἐπειδὴ πολλὰ συνέβαινον παρατράγοδα κατὰ τοὺς μέσους αἰῶνας ὡς πρὸς τὴν ὑποδοχὴν καὶ εἰσαγωγὴν τῶν πρέσβων ἐν ταῖς ἐπισήμοις τελεταῖς, ὁ Πάπας Ἰούλιος Β' τῷ 1508 τὴν ἐξῆς ὥρισε τάξιν, ἣν πάντα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης τὰ ἔθνη παρεδέχθησαν.

- 1) Ὁ Πάπας.
- 2) Ὁ Αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας.
- 3) Ὁ βασιλεὺς τῶν Ῥωμαίων.

- 4) » τῆς Γαλλίας.
- 5) » τῆς Ἰσπανίας (Λεώνης καὶ [Καστίλλας].)
- 6) » τῆς Ἀραγωνίας.
- 7) » τῆς Πορτογαλλίας.
- 8) » τῆς Ἀγγλίας.
- 9) » τῆς Σκωτίας.
- 10) » τῆς Σικελίας.
- 11) » τῆς Οὐγγαρίας.
- 12) » τῆς Ναβάρρας.
- 13) » Κύπρου.
- 14) » Πολωνίας.
- 15) Ἡ δημοκρατία τῆς Βενετίας.
- 16) Ὁ δούξ τῆς Βρετανίας.
- 17) » τῆς Βουργουνδίας.
- 18) » τῆς Βαβαρίας.
- 19) Ὁ ἐκλέκτωρ τῆς Σαξωνίας.
- 20) Ὁ ἀροκόμης (Margrave) τοῦ Βραν- [δεβούργου].
- 21) Ὁ ἀρχιδούξ τῆς Αὐστρίας.
- 22) Ὁ δούξ τῆς Σαβοΐας.
- 23) Ὁ μέγας δούξ τῆς Τοσκάνης.
- 24) Ὁ δούξ τῆς Λαβαίνης.

Ἐκ τῶν 24 τούτων τίτλων, ἐπιλέγει ἡ « Illustrazione » δύο ὑπάρχουσι μόνον, ὁ αὐτοκράτωρ τῆς Γερμανίας καὶ ὁ βασιλεὺς τῆς Πορτογαλλίας, οἱ δὲ λοιποὶ ἐν διαστήματι τριακοσίων μόνον ἐτῶν ἤτοι ὅπως ἠφαντώθησαν, ἢ σπουδαιότατα μετεβλήθησαν ἢ Ἰσπανία προηγείται τρεῖς βαθμοὺς τῆς Ἀγγλίας, ἢ δὲ Πορτογαλλία ἕνα· ὁ Ὁροκόμης τοῦ Βρανδεβούργου προκάτοχος τοῦ Γουλιέλμου, εἶναι 20ος, ὁ δούξ τῆς Σαβοΐας πρόγονος τοῦ Βίκτωρος Ἐρμανουήλ, εἶναι 22ος· περὶ Ῥωσσίας οὐδὲ λόγος κἄν γίνεται, τοῦναντίον μάλιστα, περὶ Πολωνίας. Ὁ Πάπας ὄριζε τότε τὴν σειράν καὶ οἱ λοιποὶ τὴν παρεδέχοντο· ἦδη δὲ τοιαῦτα τυγχάνουσι τὰ ἀνθρώπινα!

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑ

Ἀυτηροτάτην ἀγγέλλομεν τοῖς μὴ εἰδόσιν ἀναγνώσταις ἡμῶν ἀγγελίαν. Τηλεγραφικῶς μὲν πρῖν, εἶτα δὲ ταχυδρομικῶς, ἐγνωστοποιήθη ἐκ Χίου ὁ θάνατος τοῦ γνωστοῦ τοῖς πᾶσι Κωνσταντίνου τοῦ Πισσιπιδεῦ. Καὶ τίς μὲν δ' ἀνὴρ ὡς πατήρ, ὡς συγγενής, ὡς φίλος, ὡς πολίτης, ὡς ἐπιστήμων, ὡς Ἕλλην, ὡς ἄνθρωπος, καὶ πολλαχοῦ μὲν τῆς Ἑλλάδος ἐλευθέρως τε καὶ δούλης γνωστὸν τυγχάνει, ἰδίως δὲ ἡμεῖς οἶδαμεν οἱ ἐν Ἑρμουπόλει. Ὅσον δὲ εἰς τὴν ἐφημερίδα ταύτην ἀφορᾷ δὲν εἶναι εὐκλόνην τοιούτων ἀνδρῶν ὁ βίος νὰ περικλησθῆ ἐν ταῖς στήλαις αὐτῆς, μικροσχήμου ἔλλωσ τε οὐσης καὶ ὑποχρεωμένης μάλιστα ποικίλην ὕλην τοῖς συνδρομηταῖς νὰ παρατίθῃται. Διότι καὶ τὰ λοιπὰ τις παραλείπων, μίαν δὲ μόνον ἀρετῆς τοῦ ἀνδρὸς τὸν ἔπαινον ἐπιχειρῶν, τῆς ὡς δικηγόρου φ. ε. ἐπιστημονικῆς αὐτοῦ ἀξίας καὶ εὐθύτητος, δύναται δλόκληρον νὰ πληρώσῃ φύλλον.

Σήμερον μάλιστα ὅτε ἡ ψευδοπαιδεία ἐν πᾶσι τοῖς κλάδοις τῆς ἀνθρωπίνης μαθήσεως ἐν Ἑλλάδι ἐπιπολάζουσα, τὴν ἀμάθειαν καὶ τὴν ἡμιμάθειαν προστατεύει, ἢ δὲ σοφιστεία κατέστη φάβητρον ἐν τῇ Ἑλληνικῇ κοινωνίᾳ καὶ διὰ τῶν ὀλεθέρων αὐτῆς ὀπαδῶν ἀπειλεῖ νὰ διασεισῇ τὰ θεμέλια αὐτῆς, ἄνδρες ἀληθῶς ἐπιστήμονες καὶ λάτρεις τῆς

ἀληθείας οἷος ὁ Πισσιπιδεὺς, ἄνδρες, οἵτινες ἐφ' ᾧ ἐκλήθησαν ἐκεῖ καὶ εἰσεῖναι, κατὰ τὸ ἱερὸν λόγιον, ἐν ἡσυχίᾳ ἐργαζόμενοι καὶ τὴν ἀρετὴν ἀσκοῦντες, μακρὰν τῆς πολιτικῆς τύβης καὶ τῆς κοινωνικῆς πολυπραγμοσύνης τὸ ἑαυτῶν ἐκπληροῦντες καθήκον πρὸς ἑαυτοὺς, πρὸς τὴν κοινωνίαν καὶ πρὸς τὸν Θεόν, εἶναι ἀληθῶς σπάνιοι καὶ μερίζων ἢ κατ' ἐφημερίδα ἐπαίνων ἀξιοί.

Μάρτυρας δὲ τῶν λόγων ἡμῶν τρανοτάτας ἔχομεν τὴν γεννήσασαν, θρέψασαν καὶ τὸ σῶμα αὐτοῦ δεχθεῖσαν Χίον, καὶ τὴν Ἑρμουπόλιν ἐν ἣ τὸ πλεῖστον τοῦ βίου αὐτοῦ διήγαγε καὶ ἣς ἐπὶ πολὺ ὑπῆρξε τὸ σέμνωμα· διότι ἀμφοτέρων τῶν πόλεων τούτων οἱ πολῖται ἠσθάνθησαν τὸν θάνατον τοῦ ἐναρέτου ἀνδρὸς, τοῦ ἀληθοῦς λογίου καὶ πρὸ πάντων τοῦ δικηγόρου, ὅστις οὐ μόνον τὴν νομικὴν ἐπιστήμην ἐγίνωσκεν, ἀλλὰ καὶ τοὺς νόμους ἐφύλαττε καὶ τὴν δικαιοσύνην ἠγάπα.

Ἀπῆλθε λοιπὸν καὶ οὗτος ὁ ἐνάρετος ἀνὴρ ἀπῆλθεν εἰς τὴν χορείαν τῶν δικαίων, ὅπως ἀναπνυθῆ μετὰ τοῦ Πρασσάκη, τοῦ Ῥάλλη, τοῦ Πετρούτση, τοῦ Γιαγτζῆ, τοῦ Δρούτζη, τοῦ Παπαδάκη, τοῦ Δαμαλά, τοῦ Σ. Γαλάτη, τοῦ Μάριτζιτε καὶ τῶν λοιπῶν μεγατίμων Ἑρμουπολιτῶν, οἵτινες εἶχον τὸ ἀνάστημά του, καὶ οἵτινες ἀπῆλθον ὁ εἰς μετὰ τὸν ἄλλον, ἀφήσαντες ἡμᾶς τοὺς νάνους νὰ θαυμάζωμεν χαίνοντες καὶ νὰ ἐπαινώμεν τὴν ἀρετὴν των, χωρὶς νὰ ἔχομεν μηδὲ τὴν δύναμιν μηδὲ τὴν θέλησιν νὰ μιμηθῶμεν αὐτοῦ. Αἰωνία αὐτῶν ἡ μνήμη!

Ἐν Ῥεθύμῳ τῆς Κρήτης ἀπέθανεν ὑπὸ κεραυνοβόλου ἀποπληξίας τὴν παρελθούσαν ἐβδομάδα ὁ Μάρκος Ζαχαρίου. Ὁ μακαρίτης ἀνήκων εἰς μίαν τῶν ἐγκριτοτέρων τῆς πόλεως οἰκογενειῶν ἐτιμᾶτο ὑπὸ τῶν συμπολιτῶν του ἐπαξίως τῶν ἀρετῶν του· ὁ δὲ θάνατός του ἐλύπησε πάντας τοὺς γνωρίζοντας αὐτόν. Αἰωνία αὐτοῦ ἡ μνήμη!

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

—ο—

ΒΙΚΤΩΡΟΣ ΟΥΓΩ.

ΕΝΝΕΝΗΚΟΝΤΑ ΤΡΙΑ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ

Ἐκ τοῦ Γαλλικοῦ μεταφρασθεῖσα

ὑπὸ

Δ. ΠΑΘΩΝΙΑΔΟΥ.

—ο—

Δὲν ὑπάρχουσιν ἐν τῷ συγχρόνῳ κόσμῳ συγγράμματα, ἅτινα δημοσιεύμενα ποιῶσι κρότον, οἷον τὰ τοῦ Βίκτωρος Οὐγώ. Καθ' ἣν ἡμέραν ἐδημοσιεύετο ἐν Παρισίοις τὸ ὄδε ἀγγελλόμενον σύγγραμμα τὴν αὐτὴν ἐδημοσιεύετο ἐν Βερολίῳ μὲν ἡ Γερμανικὴ αὐτοῦ μετάφρασις, ἐν Λονδίῳ δὲ δύο συγγρόνως Ἀγγλικαί· ἑτέρα Ἀγγλικὴ ἐν Νέα Ἰόρκῃ, Ῥωσικὴ ἐν Πετρούπολει, Ἰταλικὴ ἐν Μι-

λάνῳ, Οὐγγρικὴ ἐν Πράγῃ καὶ Πολωνικὴ ἐν Βαρσοβίᾳ· δύο δὲ μετὰ τὴν ἐκδοσιν μῆνας ἐδημοσιεύθη Ἰσπανικὴ καὶ Πορτογαλλικὴ μετάφρασις.

Ἡ πρώτη αὐτοῦ Γαλλικὴ ἐκδοσις ἐδημοσιεύθη εἰς τεσσαρακοντάκις χίλια ἀντίτυπα καὶ τέσσαρας μετὰ τὴν δημοσίευσιν ταύτης ἡμέρας, ἤρξατο ἡ δευτέρα. Ἦδη δ' ἔχομεν ἐν ὄψει ἀντίτυπον φέρον ἐπὶ τῆς κεφαλίδος «Εἰκοστὴ πρώτη ἐκδοσις.»

Ὁ Βίκτωρ Οὐγώ, ὡς γνωστὸν, ἕνεκα τῶν συγγραμμάτων του ἔχει δλόκληρον ἀκολουθίαν θαυμαστῶν καλουμένων Οὐγολατρῶν, οἵτινες ἐν Παρισίοις μόνον ἕνεκα τούτου ἀνέδειξαν αὐτὸν πληρεξούσιον, ἦδη δὲ καὶ Γερουσιαστὴν, πανταχοῦ ἐκφράζοντες τὸν πρὸς αὐτὸν θαυμασμόν.

Τῶν Οὐγολατρῶν τούτων εἰς ἀναγινώσκων ἐν Μιλάνῳ τὸ σήμερον ἀναγγελόμενον μυθιστόρημα, ἐξέφρασε τὸν θαυμασμόν του διὰ τοῦ ἐξῆς τηλεγραφήματος, δημοσιευθέντος ἐν τῷ «Rappel» ἐφημερίδι τῶν Παρισίων, μετ' ἄλλων πρὸς τὸν συγγραφέα συγχαρητηρίων.

«Βικτωρα Ουγώ εἰς Παρισίους

«Πρώτη ὥρα μ. μ.

«Ἐγώ εἰς τὴν 191 σελίδα τοῦ πρώτου τόμου· σὲ θαυμάζω.

ΕΡΡΙΚΟΣ ΒΟΙΤΟΣ.»

Συγγραφεὺς τις ἔλεγεν ὅτι ὁ Βίκτωρ Οὐγώ ἀνυψοῖ τὰ τε πρόσωπα καὶ πράγματα διὰ τοῦ κλάμου του. Ἀλλὰ τίς δὲν παραδέχεται τοῦτο, ἀναγινώσκων τοὺς Βυγγράβους, ἢ βλέπων τὸν Γιλιάτ ἐν τοῖς «Ἐργαταῖς τῆς θαλάσσης», τὸν Γιάννην Ἀγιάννην ἐν τοῖς «Ἀθλοῖς» τὸν Σιμουρδίνον ἢ τὸν Λαντενάκ «ἐν τῷ 93;» Τίς δὲν παρατηρεῖ ὅτι ὁ πρῶτος εἶναι αὐτόχρημα ἢ ἐνσάρκωσις τῶν Ἰακωβίνων ἀρχηγῶν καὶ ὁ δεύτερος ἡ τῆς Καθολικῆς Βασιλικῆς Βανδαίας;

Τινὲς εἶπον ὅτι ὁ Οὐγώ εἰς τὸ ἀγγελλόμενον ὄδε μυθιστόρημα τρεῖς ἀπάθειαν μὴ ἀρμόζουσαν εἰς τὸν γράφοντα τὰς θηριωδίας καὶ ὀμύτητας τοῦ πολέμου τῆς Βανδαίας, ἀλλ' ὡς φαίνεται, ἠθέλησε νὰ τηρήσῃ ἀπάθειαν ἱστορικοῦ τόσον τοὺς δημοκρατικοὺς ὅσον καὶ τοὺς ἐπαναστάτας Γάλλους θεωρῶν, καὶ τοὺς μὲν ὡς καὶ τοὺς δὲ εἰς Ἰσοῦ ἀγαπῶν. Διότι, ὡς γνωστὸν, ὁ Οὐγώ εἶναι υἱὸς στρατηγοῦ τοῦ Βοναπάρτου, ἀνατραφεὶς ὑπὸ τῆς μητρὸς του, ἣτις ἦτο ἄδολος βασιλικὴ καὶ Καθολικὴ, καὶ ἣτις ἔλαβε μέρος εἰς τὸν πόλεμον τῆς Βανδαίας ἐν ταῖς τάξεσι τῶν Λευκῶν, ὡς ὠνομάζοντο οἱ ἐπαναστάται τῆς Βανδαίας.

Τοιοῦτον ἐν δλίγοις τὸ ἀναγγελόμενον τοῦ Οὐγώ μυθιστόρημα, οὐ τινος τὴν μετάφρασιν τυπωθεῖσαν ἐν Κωνσταντινουπόλει συνιστῶμεν τοῖς φιλομοῦσις, βέβαιοι ὄντες ὅτι πᾶς ὅστις ἀναγνώσῃ αὐτὸ, δὲν θέλει δυνηθῆ ἢ νὰ θαυμάσῃ τὸν συγγραφέα, ἀν οὐχὶ τηλεγραφικῶς ὡς ὁ ἀνωτέρω μνημονευθεὶς, ἀλλὰ καθ' ἑαυτὸν τοῦλάχιστον.

Τὸ «ΕΝΝΕΝΗΚΟΝΤΑ ΤΡΙΑ» εὐρίσκειται παρὰ τῷ Βιβλιοπωλείῳ τοῦ κ. Ἰω. Κ. Χούμη καὶ τιμᾶται ἀντὶ δραχ. τριῶν.

ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΙΑΣ

Η «ΠΡΟΦΑΘΟΣ»